

Angueiana 15/8/945.

Desde aquest deliciós poblé
de Logroño, els envio un
bon recort. ¡Estee encant
de, del bon tracte d'aquesta
bona gent! Sembla que hagi
arribat el oliguetas! De
visitas, no ~~se~~ vulgui mai!
pero es amb tota bona fe,
que tot sia a fi de bé.

Divendres sortí amb
la Prudencia, cap a Bayona
i Sebastian i d'allí ens dei-
xarim camí a Bilbao.
Després cap a Santandreu on
vrem la Pilar i cap a
can, per tornar a can-
can la ferim. L'història
que ha sigut sistema claupe
per vagar, mes val poc per gent
y pobres? D'algo que els puguin
sempre affundir.

Antonia i M. T. de

TARJETA POSTAL

Al ~~Mtro.~~ Francisco Pujol
Calle de la Cruz.

Dirección del remitente

Guerny

Sérida

(En este lado se escribe solamente la dirección)

Lit. Vda. Ochoa

Barma 26-8-941
Ansis March 21.

Revolgut amic; he rebut
la seva preuada lletre. Feia
molts dies que pensaba, ¿que
deuen fer?; Feia temps, que no
sabia res de vostres!

No rat per lo que m'he
alegrat de les notícies de la seva
salut! Donc a l'un, com a l'altre
els comencem molt el regió de
Cunys, perquè, si vostres femin
com yo, (very dir anar a prop
de Barma) farien tantell com
yo, no descansarien poc, ni
molt.

Aquest inter, el passo tan
atrasgat, que a vegades penso, i des

de ciment armat o d'alguns ingredients
per l'estil.

Aquest intent, afortunadament
per la meua ~~suposició~~ ^{brutayaca}, m'han
guadolat bastants dígors, cosa que
m'obliga a estar-me tres dies (diverts
diversos i dígors) a Barua. El divendres
al matí a les 9, la missyone cap a Penin
i el portador a donar una elijo a S. José
abans mi hi quedo a dinar. A la tarda
a Penin, i allí, arripis que arripis.
m'explico la mualla, que tindrà el
magari aquest tan arrenant, que no
tranc mi una moment, per mirar
me les meves fides.

Aquest any, que la tan boni

Aquest any, que la tan boni

yo, yo que me la senyora, !!

Quin sarcasme! Me que així
sí, faig nos yo amb deu duros
que Ells amb cent, perquè com
que no tenen mes que una ins-
titut, el de la bestia, viuigar
viuigar, fumar, i totes les
concupiscencies, sense gens
d'esperit, necessiten molts
mes diners que moraltes.

Yo, almenys, m'en ac
passar molt de les coses, sempre
he fet el mateix, pero tot aquest
temps, he sortit mestre d'aquí,
atès a que no'ls unijo gens
ni mica.

Estic molt content de
lo que hem dit de les meves
voltes (?) deu voler diu seves. eh?

se, que, emocionada, que me
les acabi, seri el sistema de
tramar a fer dits (pero no de
malla) que lo qu'és per se, estan
molt novellats, i també poden
fer la serie aquella que tinc
en projecte, d'obres seves.

Per gran clama, Diran,
quines tentenies em aplicas, pero
no se lo que passa, ni val per
tramar et poses filosofia i
dins tentenies mas darrera l'al-
tre, fins crec que hem perdut
el sentit de l'ironia (aquella
sana) que de l'altre em hem
volat; no es aixis?

Prou. Que els probi foras,
que es guardin d'aquesta bogeria
de temps. i que em puguem retro-
bar, sans, de cos i esperit, per reo-
membrar la clenta hivernona.

ca, que hem sembra que seri
grossa. Anin.

Ja hi tornem. ¿no veuen?
es inútil, sempre igual,
filosofia barata.

Ah gran, es molt tard.
Ja ja he abusat massa
de vostres.

Una forta empenyada,
amb el millor afecte
de sa sempre affm

Antonia D. de V. de V.

no m' puc gomar gens! Aquest m'assora
que tunc arc, demu rembla que aviax
rembrança, fins a tota el clis, les una
verdaderes observació, arc, que o' he de
confessar que m'ui, habia vist a una
mueva corn arc. Ah, varum probar el
primers morciats, que se hi ha una
certa, que encara.

Pero y, lo que deia, quant,
quant, quant, i mes quant, tapets
pencles de pirovite etc, placcan els en
carnas, que es en gust, pero, m' engoro
de totar! No poden l'ea creuer. El hi ha
molts dies, que este vista, i no tunc
motu, pero aquesta vida es aigis,
trista, molt trista, i sempre patint.

per una cosa o altra.

gracies a aquets esforços, he
refet la capelleta de S. Fyrmaci,
ho va pagar ser per aquell dia,
pero va ser quel dia de la Assumpció,
Tot di, les seves recompenses!

Diri si per les terres de mai
na totthom esta content? Ningú.
Ningú viu, totthom amb la cara
fosca, l'espirit abatut, i així
que fan els diners que volen
pero tampoc en tenen prou,
en necessiten mes. Sense auar
mes d'uny, els de cara, abans
d'air, els vaig servir de alguns
diners per pagar pagar els con
sum i no no'ls donaven la car
tella, i així, que les garrafes els les
van pagar a tot'cost el sac, i que
van fer molts diners de tot.

Aquí, la mes pobre soc

Barma 24-8-942.

Ben estimats Pujol i Kantipa
Bon amic Pujol; estic emocionado.
Avui he rebut la seva lletre, junt
amb el paquet de les volfes; i la me-
jor persona més formidable, es, el Mte
Pujol! Me he emocionat doblement,
per les volfes, i per la dedicatoria.
Perquè Pujol, que desde l'altre mon,
l'heu agrair molt, molt, l'heu
el seu afecte i bondat per mi.
perquè en aquests moments, els
mes sals de tota la meua vida
es un gran consol el rebre novet,
d'afecte!

Passo un instant desesperat.
No veu bé, que la tranquil·litat no
existeix, perquè au, que les lletres
van millor, (J. D.) au l'assunto
criada, es un problema fatal per
mi.

1715
Dia 26. 8-942.

Tins aquí, havia arribat, la son-
heir va rendir y no vaig poder con-
tinuar, puix a l'endemà m'havia de lle-
var a $\frac{1}{2}$ de 6, per marxar a l'Hoste l'en-
demà.

Tot aquest mes d'Agost, que visc
sol, completament sol, puix la
minyona que tenia, la vaia servir
a buscar de casa seva i punt en blanc
s'en va anar. El dia de S. Ignaci,
sempre es un dia trist per mi, però
aquest any, vaig fer el debut de
quedarme inclús sol a dormir.

Tot el mes, que vaig a tomballons.
sortint a $\frac{1}{4}$ de 12, elevant-me a fu-
gar a $\frac{3}{4}$ de 6 perquè venen a donar
elijo a les 8, habent anat a buscar el
pa i tot lo que fa falta, que cregui
sino es resolt aviat, yo no sé si po-
dré aguantar-ho.

Donc mateix, ja en tenni
prou de pena amb la mare, tota
d'altra es ben bé de carnis a mi.

He passat una setmana

(2)

à Premia, i per anar men va
venir una noi (que buscaba feina)
per aquests dies, semblaba, que estiba
tan contenta, doncs air, al tornar
de S. Tort a les 4, la portera li feu ve
donar la clau, i hom va dir que
aquella noi, s'hi havia anat a Baner
sa, (a casa seva) i que no l'esperis
que no vindria fins demà (avui) però
per ara no ha tornat aixís es, que
altre vegada sola, fins que Deu
vulgui.

Quin gran desig de reposar per sem
pre!

Totes aquestes coses semblen una
exageració; però, creguin, quant s'en
van les últimes nenes, i tanco la
porta, sola, sense ningú, i aleshora
després del cansament de tot el dia
comença a fer el sapo a les 10 de la
nit, es un trist veure!

Aquella família de S. Tort

air, m'aconcellaven que anirgués
el pis i m'en anés a viure a una
manera a dispreu. És clar que no
tribdria tant mal al cap, però,
Deu meu, quina fi de la meua
vida de treball i esprints, hi casa

De totes maneres, voste, que se
amb tota seguretat que m'apre-
cian, i que m'aconcellen? Tinc
necessitat de l'consell seri de
vostre.

Ay, ja veig que els enman-
go la vida, i que parlo de tots
aquelles coses, que era lo últim
de que volia parlar, i en canvi
l'objecte principal, pel qual
havia començat la carta no'n
dic ni una sola paraula. Ye
s'en feu càrrec i vositat?

A pesar de tot, he llegit
les seves lletres. Esplendides
com tot lo seu! Llastima que
enc no m'hi pogui dedicar com
valdria, perquè a la seva tornada

3

les hi poguem fer sentir, per
donar-m'hi les seves indicacions.
Aixís i tot, no desespere de poder-
ho fer. És molt bonic tot el
Préludi, la Tantarina i la Dança
tot. Deu vulgui que sapigui
interpretar-ho tal com se mereix.

Repeteixo lo del començament
emocionada! Deu li pugui!

Y la Dantipei està millor?
La calor ya deu haver afluixat
i No els he pogut fer ager dalt? A
Daura va fer desgràcies, pero i Penia
ho va fer molt bé.

Aquest any hi ha una collita
de raïm i blat de moro que creiem.
es clar que es pel masover, pero
vaja la vista, o en recrea. Amb
les pluges d'Abril va revenir molt
la ruïna, i tenim molta aigua
per regar, i es clar, tot està magni-
fic, tot ha de ser precós. ¿No?

Els funerals de la Sr. Julia.
(A. G. &.) Van encara molt bé, però
que van quedar contents, no els he
vist encara, i no he pogut cum-
plir el seu encàrrec, però hem pen-
so que aviat tornaran a repon-
dre les classes, i aleshores, compliré
el seu preu.

9
Que els vagi bé, tan bé
som els dos. que 'l final
de l'entrevista, li prohibí més a la
Xantiga que el començament
i fins a aviat, que tant de
temps d'esperar-lo, i desseguida
este jassat.

Be, prou, perdona aquesta
llana de carta, però hi he vege-
das que estàs tan plé, que ves
fins sense valer

Una bona encàrrega jo
amb el millor afecte de la meua
Antònia H. de Tolosa